

РЕШЕНИЕ

№ 111

гр. София, 21.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, I ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и първи
ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Н. Н. Н.

при участието на секретаря Х. И. Б.
в присъствието на прокурора М. Ил. М.
като разглежда докладваното от Н. Н. Н. Частно наказателно дело №
20221800200646 по описа за 2022 година

Съдебното производство е образувано по реда на чл. 12 от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни актове за налагане на наказание лишаване от свобода или на мерки, включващи лишаване от свобода /ЗПИЛишСв/, за признаване и изпълнение на съдебен акт за налагане на наказание лишаване от свобода, постановен в друга държава членка – Р. П., с който е осъден българският гражданин Г. П. Г., роден на ***** г. в Б., обл. С., Б., с ЕГН: ***** и с адрес: с. В., обл. С., ул. „Т.“ № *****.

От компетентния орган в Р. П. е изпратено съдебно решение, придружено с удостоверение по чл. 3 ЗПИЛишСв, издадено във връзка с чл. 4 от Рамково решение № 2008/909/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. за прилагане на принципа за взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в ЕС, относно решаване на въпросите, свързани с признаването и изпълнението на съдебното решение, а именно решение от ***** г., постановено по дело № II К 1143/21 г. на Районен съд – град Л., Р. П., влязло в сила на ***** г., с което на българския гражданин Г. П. Г., с посочена по-горе самоличност, е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година за едно престъпление, извършено на територията на издаващата държава и квалифицирано по закона на издаващата държава като престъпление по чл. 178, § 1 от НК – престъпление против безопасността на движението по пътищата.

С решението е приспаднато времето на задържането на осъдения (при изпълнение на наказанието), считано от 21:00 ч. на ***** г. до 16:00 ч. на ***** г., като един ден задържане се зачита за един ден лишаване от свобода.

На осъдения български гражданин е наложено и наказание лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от пет години, като при изпълнението му е приспаднато времето, през което е било отнето свидетелството му за правоуправление, считано от ***** г. до ***** г.

С решението българският гражданин е осъден да заплати обезщетение в размер на 10 000 (десет хиляди) злоти в полза на Фонда за подпомагане на пострадалите и Следнаказателна помощ; осъден е да заплати в полза на държавната хазна сумата в размер на 101,55 (сто и една злоти и 55 гроша) злоти за направени разноски по делото и държавна такса в размер на 180 (сто и осемдесет) злоти.

От значение за решаване на въпросите във връзка с признаването и изпълнението на съдебното решение се явяват фактите на престъплението, за което е осъден българският гражданин. От представеното съдебно решение и придружаващото го удостоверение по чл. 3 от ЗПИЛишСв е видно, че деянието, за което е осъден българският гражданин, е извършено от него на ***** г. при управляване на микробус „И.“ с рег. № ***** в нетрезво състояние, с 0,81 мг/л алкохол в издишания въздух, на скоростен път S3 в легнишкия район, когато и където умишлено е предизвикал непосредствена опасност от ПТП в наземния трафик, поставяйки в опасност живота и здравето на много хора, като е навлязъл с микробуса в насрещната лента за движение, движейки се по платното в посока към Явор, принуждавайки правилно движещите се (в тази лента) превозни средства рязко да напуснат своята лента за движение, за да избегнат сблъсък и директен, челен удар, след което, въпреки подадените му от униформени полицейски служители светлинни и звукови сигнали и команди да спре за пътна проверка, не е спрял веднага, продължавайки да шофира и продължавайки да застрашава пътното движение.

От представеното удостоверение по чл. 3 от ЗПИЛишСв е видно:

- че осъденият български гражданин не е участвал лично в съдебния процес в издаващата държава, в който е постановено съдебното решение, след като е бил надлежно призован за датата и мястото на делото и е бил уведомен за възможността делото да се разгледа в негово отсъствие; в съдебния процес, в който е постановено съдебното решение, е участвал упълномощен от него защитник;

- че осъденият български гражданин е дал съгласие за изпращане на съдебното решение и удостоверението по чл. 3 от ЗПИЛишСв на изпълняващата държава – Република Б.;

- давността на изпълнението на наказанието изтича на ***** г.

В представеното удостоверение по чл. 3 от ЗПИЛишСв липсват данни относно вида и размера на наложеното със съдебното решение наказание, а именно данните по б. „и“, т. 2 от образца, съгласно приложение 1 (съответно б. „і“, т. 2 и т. 3 от образца, съгласно приложение I от РР [№ 2008/909/ПВР](#) на Съвета от 27 ноември 2008 г.), като посочените по-горе данни за наложеното наказание са изводими от съдържанието на съдебния акт и конкретно от неговия превод на български език, извършен по инициатива на изпълняващия орган. За констатираната непълнота на удостоверението е уведомен писмено компетентния орган на издаващата държава, посочен в удостоверението – съдия ТРЕТЕР Бартломией от окръжен съд – Л., П., като удостоверението не беше допълнено в рамките на определения от съда срок.

При така установеното се налагат следните изводи:

Представеното съдебно решение е за налагане на наказание лишаване от свобода на български гражданин, постановено от компетентен съдебен орган на друга държава членка, като осъденият български гражданин се намира на територията на изпълняващата държава – Б., чийто гражданин е и в която той живее, което обосновава правоприлагането на ЗПИЛишСв, вр. РР [№ 2008/909/ПВР](#) на Съвета от 27 ноември 2008 г.

Съдебното решение е придружено с удостоверение по образец съгласно приложение № 1 от ЗПИЛишСв, издадено от компетентен орган на държава членка – Р. П. и представено в превод на български език, съгласно чл. 3 и чл. 4, ал. 2 от ЗПИЛишСв.

Установява се, че осъденото лице е български гражданин с местоживее: с. В., обл. С., ул. „Т.“ № *****, което обуславя компетентността на сезирания съд да се произнесе по въпросите относно признаването и изпълнението на съдебното решение на полския съд.

Представена е изисканата справка за съдимост за Г. П. Г., от която се установява, че той не е осъждан.

От представена справка от С. окръжна прокуратура се установява, че срещу него няма неприключили наказателни производства.

При така установеното съдът констатира основанията по чл. 15, ал. 1, т. 1 и т. 4 ЗПИЛишСв за отказ от признаване и изпълнение на съдебното решение, постановено от полския съд.

Основанието по чл. 15, ал. 1, т. 1 ЗПИЛишСв се релевира от констатираната непълнота на удостоверението по чл. 3 ЗПИЛишСв, която се отнася до данни, които са от особено съществено значение за решаването на въпросите относно признаването и изпълнението на съдебното решение на полския съд, а именно данните за вида и размера на наложеното със съдебното решение наказание на осъдения български гражданин. Въпреки предоставената възможност на компетентния орган на издаващата държава да допълни удостоверението, това не беше сторено в рамките на определения от съда срок. Настоящият състав счита, че посочената непълнота на удостоверението не може да бъде компенсирана с данни от превода на

съдебното решение на български език, доколкото съществената за правилното решаване на делото информация следва да се съдържа в удостоверението по чл. 3 от ЗПИЛишСв (съответно чл. 4 от РР [№ 2008/909/ПВР](#) на Съвета от 27 ноември 2008 г.), а съдебният акт, предмет на екзекватурата, може да послужи при необходимост за уточняване на отделни негови части, като в подкрепа на това разбиране е липсата на законово изискване съдебният акт да се представи от компетентния орган на издаващата държава в превод на български език – чл. 4, ал. 3 ЗПИЛишСв.

Отделно от това, съдът констатира основанието по чл. 15, ал. 1, т. 4 ЗПИЛишСв да откаже признаването на съдебното решение, тъй като то е постановено във връзка с деяние, което не съставлява престъпление по българското законодателство.

Най-напред следва да се отбележи, че в представеното удостоверение по чл. 3 от ЗПИЛишСв издаващата държава не се позовава на никое от изключенията от изискването за двойна наказуемост, предвидени в разпоредбата на чл. 8, ал. 2 от ЗПИЛишСв, което налага проверка по чл. 8, ал. 1 от ЗПИЛишСв за двойна наказуемост на деянието, за което е осъден българският гражданин (чл. 7 от РР [№ 2008/909/ПВР](#) на Съвета от 27 ноември 2008 г.).

От обстоятелствата на деянието – времето, мястото и начина на извършването му, както и от приложената от решаващия съдебен орган на издаващата държава правна квалификация на деянието, става ясно, че българският гражданин е осъден за престъпление против безопасността на движението по пътищата. Българското законодателство санкционира нарушаването на правилата за движение по пътищата по административен ред. Съгласно българското законодателство престъпления съставляват само онези нарушения на правилата за движение по пътищата, в резултат на които се причинява средна или тежка телесна повреда или смърт на едно или повече лица, или значителни имуществени вреди. С други думи, описаното деяние, съставляващо „опасно шофиране“, не съставлява престъпление по българския НК.

В този случай, с оглед установените основания за отказ от признаване и изпълнение на съдебното решение, постановено от полския съд, не се налага и провеждане на допълнителни консултации с компетентния орган на издаващата държава-членка – Р. П. (чл. 15, ал. 3 от ЗПИЛишСв).

С изложените съображения и на основание чл. 12, ал. 8, вр. ал. 7, т. 3 и чл. 15, ал. 1, т. 1 и т. 4 от ЗПИЛишСв Софийският окръжен съд

РЕШИ:

ОТКАЗВА признаване и изпълнение на съдебно решение от ***** г., постановено по дело № II К1143/21 г. на Районен съд – град Л., Р. П., влязло в сила на ***** г., с което на българския гражданин Г. П. Г.,

роден на ***** г. в Б., обл. С., Б., с ЕГН: ***** и с адрес: с. В., обл. С., ул. „Т.“ № *****, е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 /една/ година за престъпление по чл. 178, § 1 от НК на Р. П..

Решението подлежи на обжалване и/или протестиране пред САС в 14-дневен срок, считано от днес.

След влизане в сила на решението да се уведоми компетентния орган на издаващата държава-членка за решението и за мотивите за отказ.

Съдия при Софийски окръжен съд: _____